

Mü'min için ölüm

Çorum/Dodurga'dan hanım okuyucumuz: "Ölümün soğukluğu ve kabrin karanlığı beni korkutuyor. Ölümün hakikatini ve öldükten sonra neler olacağını anlatır mısınız?"

İnsan doğar ve ölür. Doğmak varsa, ölmek de var. Hayat varsa, ölüm de var. Bu bizim için mukadderdir, Allah'ın yazgısıdır. Nitekim Kur'ân, "Ölümü de, hayatı da yaratan Allah'tır"¹ buyurur. Demek ölüm, hayat gibi, Allah'ın yarattığı bir şeydir. O halde ölüm gerçeğini kabul edip, buna göre hazırlanmak bizim için en çıplak gerçektir. Bir ölüm gördüğümüzde, yaşlı olsun, genç olsun fark etmez; "şimdi ben ölmüş olabilirdim" diyerek ibret almamız ve ahirete yönelmemiz yerinde bir davranış olur.

Diğer yandan, inanan ve Allah korkusu yaşayanlar için ölüm hiç korkunç bir gerçek değildir, kabir hiç korkunç bir mülk değildir. Korktuklarımızdan Allah'a sığınmamız inşallah bizim için yeter. Nitekim Bediüzzaman Hazretleri Kur'ân'dan süzerek bildiriyor ki, mü'min için ölüm faniden bakiye doğru bir yer değiştirmekten ibarettir. Kabir de karanlıklı bir kuyu ağzı değil, nurlu âlemlerin kapısıdır. Asıl karanlıklı olan yer ise, bütün ihtişamıyla önümüzde süzülen dünyadır. Öyleyse, dünya karanlığına elveda deyip cennetler bahçesine çıkmak, cismani hayatın zorluklarından kurtulup, rahat âlemine uçmak ve ruhların uçuşup durduğu meydana geçmek, yaratılmışların sıkıntılı gürültüsünden sıyrılıp Rahman'ın huzuruna gitmek bin can ile arzu edilen bir seyahattir.²

İmam-ı Gazali, mü'minin ölür ölmez mahpus gibi bir dünyadan kurtulduğunu, karanlık bir evde hapsedilip, birden bire geniş bir bahçeye kapısı açılan bir odaya geçen insan gibi ferahlık duyduğunu, bu yüzden tekrar dünyaya dönmek istemediğini kaydediyor.³ Peygamber Efendimiz (asm) buyuruyor ki: "Bir mü'minin ruhu bedeninden ayrılınca, daha önce ölmüş ve Allah katına yükselmiş olan merhum ruhlar önden gelen bir müjdecî gibi onu karşılarlar. Onlardan bir kısmı: "Bırakınız, kardeşiniz bir nefes alsın. Çünkü o büyük zorluktan yeni kurtulmuştur" derler.⁴

Keza Peygamber Efendimiz (asm) bildiriyor ki: "İyi kimse mezara konduğu vakit, onun namına bir yetkili mezara: 'Bu adam iyilik yapar, iyilikleri emreder ve kötülüklerden uzak dururdu' der. Bu defa mezar da: "O zaman ben onun için yeşil bir

bahçe olurum. Cesedi nur olur. Ruhu Allah'a yükselir" der."5

Peygamber Efendimiz (asm) diğer bir uzunca hadisinde buyuruyor ki: "Mü'min ölüme yöneldiği vakit, beraberlerinde kefen ve güzel koku bulunan, yüzleri güneş gibi parlak melekleri Allah gönderir. Melekler adamın göreceği yerde beklerler. Ruhu çıktığı vakit, yer ile gök arasında ve gökte ne kadar melek varsa onun için istiğfar ederler. Gök kapılarının tümü kendisi için açılır. Ve her kapı kendisinden geçmesini ister. Ruhu Allah'a yükseldiği vakit melekler: "Ya Rab, bu falan kulunun ruhudur" derler. Allah: "Onu geri çevirin ve onun için hazırladığım mükâfatları ve iyilikleri gösterin. Çünkü ben ona vaad ettim. 'Sizi topraktan yarattım ve toprağa iade edeceğim. Tekrar topraktan çıkaracağım" buyurur.6 Ruh mezarına döner. Bu arada kendisini defnedip dağılanların ayak tıkırtılarını işitir.

Melekler onu sıkarak: "Rabbin kimdir?" derler. O: "Rabbim Allah'tır" der.

Melekler: "Peygamberin kimdir?" derler. O: "Peygamberim Hazret-i Muhammed'dir. (asm)" der.

Melekler: "Dinin nedir?" derler. O: "Dinim İslâmdır" der.

Bu defa melekler: "Doğru söyledin" derler. İşte bu Allah'ın, "Allah iman edenlere dünya hayatında da, ahiret hayatında da o sabit sözlerinde sebat ihsan eder"7 ayetinin manasıdır. Sonra güzel yüzlü, güzel elbiseli ve güzel kokulu birisi gelir ve: "Nimetleri devamlı olan Allah'ın rahmet ve Cennetiyle müjdeler olsun!" der. Ardından bir ses: "Cennetten döşek indirin. Cennetten mezarına bir kapı açın" diye seslenir.

Döşek getirilir ve Cennetten bir kapı açılır. O bütün bunlardan son derece memnun olarak der ki: "Allah'ım! Kıyameti tez getir de bir an önce aile efradıma kavuşayım!"8

Dipnotlar:

1. Mülk Sûresi: 2
2. Sözler, s. 187
3. İhya, 4/886
4. Taberani, İbn-i Mübarek, Zühd
5. Hâkim
6. Taha Sûresi: 55
7. İbrahim Sûresi: 27
- 8 .Ebu Davud, Hakim